

Sygn. akt II Cz 1166/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSOSławomir K. (spr.)

Sędziowie: SOAgnieszka B.- M.

SOMałgorzata G.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 września 2014 roku w S.

sprawy ze skargi dłużnika A. M.

z udziałem wierzyciela N. E. M.

na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie D. M., w sprawie sygn. akt Kmp 1329/09

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 19 maja 2014 roku, sygn. akt VI Co 547/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 maja 2014 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie odrzucił skargę dłużnika na czynność komornika.

W uzasadnieniu wskazał, iż skarga na czynności komornika sądowego – D. M. w sprawie Kmp 1329/09, została wniesiona przez dłużnika w dniu 17 lutego 2014 roku. Z racji tego, iż nie wskazano w niej zaskarżonej czynności komornika, wierzyciela i jego adresu jak też nie uiszczono opłaty sądowej w kwocie 100 złotych, zarządzeniem z dnia 20 lutego 2014 roku wezwano dłużnika do uzupełnienia ww. braków w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi. Sąd uznał, iż przesyłka została skutecznie doręczona w dniu 18 marca 2014 roku po dwukrotnej awizacji w dniach 3 i 11 marca 2014 roku. Termin do uzupełnienia braków upłynął dłużnikowi bezskutecznie z dniem 25 marca 2014 roku.

Sąd Rejonowy w przedmiotowej sprawie nie znalazł podstaw do podjęcia czynności na podstawie art. 759 § 2 kpc, w tym umorzenia postępowania egzekucyjnego.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł dłużnik i wniósł o jego uchylenie.

W zażaleniu zawarto także wnioski o połączenie spraw. W uzasadnieniu zażalenia wskazał, że kierowana do niego korespondencja w tym przedmiotowa jest wrzucana do ogródka. Jednocześnie skarżący podniósł, iż termin jest dochowany ze względu na złożony przez niego wniosek o połączenie spraw egzekucyjnych w jedną całość. Pisma dłużnika były kierowane do jednej skargi na jednego komornika.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W kontekście twierdzeń zażalenia, wskazać należy, że warunkiem przystąpienia do merytorycznego rozpoznania skargi na czynność komornika jest uznanie, że skarga spełnia przewidziane prawem warunki formalne, została należycie opłacona oraz wniesiona w terminie. Jak wynika z treści art. 767 § 3 k.p.c. „skarga na czynność komornika powinna czynić zadość wymaganiom pisma procesowego oraz określać zaskarżoną czynność lub czynności, której zaniechano jak również wniosek o zmianę, uchylenie lub dokonanie czynności wraz z uzasadnieniem”. Skarga jako pismo procesowe powinna zawierać oznaczenie stron (art. 126 § 1 pkt 1 kpc), oraz spełniać wymóg o charakterze fiskalnym(art. 126² kpc w zw. z art. 3 ust. 2 pkt 8 d w zw z art. 25 ust. 1 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych s prawach cywilnych). Z treści przepisu art. 767 z ind. 3 kpc wynika, że jeżeli skargę wniesiono po terminie albo nie uzupełniono w terminie jej braków, sąd odrzuca skargę, chyba że uzna, iż zachodzi podstawa do podjęcia czynności na podstawie art. 759 § 2 kpc.

Zasadność odrzucenia skargi jest przedmiotem badania Sądu II instancji w razie wniesienia zażalenia. Skoro zaś skargę można odrzucić tylko wówczas, gdy nie ma podstaw do podjęcia działań z urzędu w trybie art. 759 § 2 kpc, to sąd rozstrzygający zażalenie musi powziąć wiedzę z treści uzasadnienia orzeczenia o odrzuceniu skargi, na jakiej podstawie Sąd Rejonowy ocenił, iż brak jest przesłanek do wydania tychże zarządzeń.

Analiza akt sprawy doprowadziła Sąd Odwoławczy do przekonania, iż Sąd Rejonowy zasadnie odrzucił skargę na czynność komornika wniesioną w dniu 17 lutego 2014 roku, albowiem dotknięta ona była brakami formalnymi w postaci braku oznaczenia zaskarżonej czynności komornika, wierzyciela oraz brakiem o charakterze fiskalnym, które to w wyznaczonym przez Sąd Rejonowy terminie nie zostały uzupełnione. Przedmiotowa korespondencja została wysłana na wskazany przez dłużnika adres do doręczeń (k. 2 akt sprawy) i po podwójnej awizacji uznana za skutecznie doręczoną w dniu 18 marca 2014 roku. Termin do uzupełnienia braków upłynął bezskutecznie w dniu 25 marca 2014 roku. Zarzuty dłużnika co do nieprawidłowości doręczenia mają charakter gołosłownych jego twierdzeń i jako takie nie mogą mieć wpływu na ocenę skuteczności przedmiotowego doręczenia pisma sądowego.

Jednocześnie z treści uzasadnienia Sądu pierwszej instancji wynika, iż nie znalazł on podstaw do wydania zarządzeń w trybie art. 759 § 2 kpc, w tym w zakresie umorzenia postępowania egzekucyjnego. Ocenę Sądu Rejonowego również i w tym zakresie należy uznać za prawidłową. Nie zachodzi powołana przez dłużnika w skardze podstawa do umorzenia postępowania na podstawie art. 824 § 1 pkt 2 kpc, w zw. z art. 833 § 6 kpc. Egzekucja ze względu na przedmiot lub osobę dłużnika nie jest niedopuszczalna. Postępowanie egzekucyjne obejmuje kwoty rat alimentacyjnych wynikających z tytułu wykonawczego na rzecz małoletniej N. E. M., która aktualnie stanowi kwota 450 zł. Dłużnik i wierzyciel posiadają zdolność sądową.

Mając na względzie wszystko powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc, w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc, orzekł jak w sentencji.

(...)

(...)

(...)

(...)